

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.651/3
VAN 10 JULI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, derde kamer, op 6 juli 2012 door de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid verzocht hem, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 november 2000 betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het voorliggende geval wordt het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag gemotiveerd

“door een noodzakelijke snelle invoering van de maatregelen die enerzijds gericht zijn op een herstel in evenwicht in de ondersteuning van landbouwers en andere economische actoren en anderzijds het onder controle houden van de budgettaire mogelijkheden van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds, waarbij een aanzuigeffect bij dalende ondersteuningsmogelijkheden maximaal vermeden kan worden door de tussentijd tussen de principiële beslissing om deze steunverlaging te realiseren en de effectieve goedkeuring van de maatregel zo beperkt mogelijk te houden”.

*

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

2. Door te eisen dat de adviesaanvragen met een termijn van vijf werkdagen van een “bijzondere” motivering worden voorzien, heeft de wetgever tot uiting gebracht dat hij wil dat alleen in uitzonderlijke gevallen verzocht wordt om mededeling van het advies binnen die uitzonderlijk korte termijn. De aanvrager moet derhalve pertinente en voldoende concrete gegevens aanbrengen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze een beroep moet worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen) en waarom, op het ogenblik van de adviesaanvraag, geen beroep kon worden gedaan op de procedure bedoeld in artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State (advies mede te delen binnen een termijn van dertig dagen).

Volgens de te dezen opgegeven motivering is de adviesaanvraag spoedeisend omdat, ten eerste, het noodzakelijk is een aantal maatregelen snel in te voeren, en ten tweede, een aanzuigeffect maximaal vermeden kan worden door de tussentijd tussen de principiële beslissing om de ontworpen steunverlaging te realiseren en de effectieve goedkeuring van het ontworpen besluit zo kort mogelijk te houden.

Het eerste motief is te algemeen om daaruit te kunnen afleiden dat de ontworpen regeling dermate spoedeisend is dat noodzakelijkerwijze om een advies mede te delen binnen een termijn van vijf werkdagen dient te worden verzocht.

Het tweede motief zou het spoedeisende karakter van de adviesaanvraag kunnen verantwoorden, maar dan in zoverre er werkelijk een risico op een aanzuigeffect bestaat. Om uitleg gevraagd, heeft de gemachtigde verklaard dat bepaalde subsidies voor hernieuwbare energie, namelijk voor zonnecellen en vergistingsinstallaties, niet meer worden vermeld in de ontworpen bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 november 2000 ‘betreffende steun aan de investeringen en aan de installatie in de landbouw’ (zie artikel 9 van het ontwerp), met als gevolg dat die subsidies worden afgeschaft. De gemachtigde wijst er ook op dat het ontworpen artikel 8, eerste lid, van dat besluit (artikel 4 van het ontwerp) tot gevolg heeft dat de totale omvang van de subsidiabele investeringen wordt beperkt.

Op grond van een welwillende lezing van de motivering van het spoedeisende karakter kan worden besloten dat die motivering opgaat voor de artikelen 4 en 9 van het ontwerp en voor de bijlage. De stellers van het ontwerp dienen zich er echter van bewust te zijn dat die vaststelling slechts opgaat voor zover de realiteit van het ingeroepen motief, namelijk het vermijden van een aanzuigeffect, niet betwist kan worden. De Raad van State, afdeling Wetgeving, beschikt niet over alle gegevens om zich hierover met zekerheid te kunnen uitspreken. De aangehaalde motivering gaat overigens niet op voor de andere bepalingen van het ontwerp.

Uit wat voorafgaat volgt dat de adviesaanvraag slechts ontvankelijk is in zoverre ze betrekking heeft op de artikelen 4 en 9 van het ontwerp en de bijlage bij het ontwerp.

Voor wat betreft de overige bepalingen van het ontwerp is de adviesaanvraag niet ontvankelijk. De Raad van State kan die bepalingen dus niet onderzoeken.

*

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

Artikel 4

3. De structuur van het ontworpen artikel 8, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 november 2000 schept rechtsonzekerheid. Het is in de eerste plaats niet duidelijk of het maximum van 4.000.000 euro per bedrijf en het maximum van 1.000.000 euro per natuurlijke persoon-landbouwer of per beherende vennoot, zaakvoerder of bestuurder van een rechtspersoon-landbouwer twee afzonderlijke maxima zijn, dan wel twee cumulatief toe te passen maxima zijn. Voorts is niet duidelijk op welke van de maxima de zinsnede “behalve voor de overheidswaarborg ...” slaat.

Hierop gewezen, heeft de gemachtigde verklaard dat de maxima niet cumulatief zijn, en dat de zinsnede “behalve ...” slaat op al de maxima.

Het ontworpen artikel 8, eerste lid, zou dan geredigeerd kunnen worden als volgt:

“De totale omvang van de subsidiabele investeringen bedraagt voor de lopende budgettaire periode van zeven jaar maximaal 1.000.000 euro per natuurlijke persoon, landbouwer of per beherende vennoot, zaakvoerder of bestuurder van een rechtspersoon, landbouwer die voldoet aan de bepalingen vermeld in artikel 1, 3°, a) en b), en 1.000.000 euro per rechtspersoon, landbouwer die voldoet aan de bepalingen vermeld in artikel 1, 3°, c) en d), waarbij per bedrijf maximaal 4.000.000 euro subsidiabele investeringen aanvaard kunnen worden. Voor de overheidswaarborg kunnen, ongeacht het aantal bedrijfsleiders, slechts 2.000.000 euro subsidiabele investeringen aanvaard worden.”

Met dat voorstel heeft de gemachtigde ingestemd

De kamer was samengesteld uit

de Heren	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. SEUTIN,	staatsraden,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

G. VERBERCKMOES

P. LEMMENS